

burocràtics avui existents per a complir una missió que per l'ineficaç sembla inexistent.

L'organisme ja està creat i té suficients atribucions. Són els Col·legis oficials de metges els que han de complir aquesta finalitat.

Per aquests motius proposem com a primera conclusió:

Que el Sindicat de Metges de Catalunya, d'acord amb els Col·legis de Catalunya i Balears i amb la cooperació de totes les entitats professionals que prestin la seva adhesió, demani als poders públics:

I.—La supressió a Catalunya i Balears de la Comissaria sanitària.

II.—Concedir als Col·legis les atribucions necessàries per a inspeccionar el funcionament de les mutualitats que prestin assistència mèdica concedint-los facultats per a imposar les sancions que la llei assenyali.

II

Reglamentació dels serveis mèdics en les Mutualitats

El "Sindicat de Metges de Catalunya", no pot pretendre imposar cap norma a les "mutualitats". No pot prendre ni un sol acord que signifiqui una intromissió en un terreny sobre el qual no hi té cap autoritat.

Mai el Sindicat podrà dir a una mutualitat que faci tal o qual cosa, en canvi el Sindicat té autoritat suficient per a dir als seus afiliats: "No prestaràs els teus serveis professionals a una mutualitat que no sigui en tals o quals condicions".

Aquesta és la posició del Sindicat i sota aquesta base s'ha d'estudiar la reglamentació dels serveis mèdics en les "mutualitats".

Reglamentar implica el previ coneixement de la cosa que es vol subjectar a Reglament, i en el cas de les mutualitats, la matèria és tan complexa, té tants aspectes, particularitats i derivacions, que el pretendre una reglamentació absoluta representaria una confusió i un obstacle per la clara execució de les regles. Voler arribar a una solució integral ha estat, sens dubte, el que ha obstaculitzat la solució llargament desitjada d'aquest assumpte que fins avui no s'afronta amb decisió i desig sincer de resoldre'l.

S'han de cercar els punts bàsics, comuns a les diverses modalitats existents, i aquests són els que han de mantenir-se intangibles, concedint un marge de negociació per sota seu amb un criteri eclèctic especial per a cada variant.

Si s'accepta d'aquesta manera, resultarà que el "Sindicat de Metges de Catalunya", amb l'autoritat suprema

de l'Assemblea de Delegats, analitzarà aquests punts bàsics i dictarà les normes que s'hi refereixen i restarà un marge d'adaptació que haurà de correspondre al Consell amb les garanties i assessoraments que la pròpia Assemblea li pot assenyalar en el moment d'implantar aquesta Reglamentació.

Aquests extrems fonamentals són els que haurà de resoldre l'Assemblea de Delegats del 1931, i aquesta mateixa Assemblea haurà de dictar la forma d'adaptació tal com proposem en el tercer punt de la ponència.

El primer aspecte bàsic de la Reglamentació de les "mutualitats", és el que es refereix a la lliure elecció de metge.

Cal preguntar: Pot el Sindicat imposar als seus afiliats que no prestin els seus serveis professionals a les entitats mutualistes que no concedeixin als seus socis la lliure elecció de metge? Sincerament opinem que no, perquè aquest és un aspecte purament privatiu de l'entitat mutualista, la qual és ben lliure d'acceptar el sistema d'organització que vulgui.

Únicament en dos casos es pot reclamar la lliure elecció de metge.

Primer: En les assegurances socials que l'Estat pogués organitzar per quant està obligat a vetllar pel lliure exercici de la professió i perquè l'Estat no pot mai prescindir de la voluntat de l'individu en elegir lliurement el seu metge. No és aquest el cas de les mutualitats on el fet de l'associació implica la tàcita renúncia d'aquesta llibertat.

Segon: Quan es tracti de mutualitats creades o controlades per la col·lectivitat mèdica que està obligada sempre al mateix respecte a la voluntat individual o sigui a la lliure elecció de metge.

Altrament el pretendre imposar la lliure elecció de metge sense medi de controlar si és pràctica sense coaccionar-la no tindria cap eficàcia. En algunes mutualitats existents la lletra del seu Reglament concedeix aquest dret als seus socis i en canvi en la pràctica no el veiem mai aplicat.

Exclosa la possibilitat d'imposar la lliure elecció de metge pels motius exposats, cal renunciar a l'aplicació d'aquesta norma essencial i limitar-se únicament a fomentar i recolzar aquelles entitats que espontàniament ho concedeixin i ho practiquin sincerament.

Descartada la possibilitat d'imposar a les "mutualitats" el principi de lliure elecció de metge, deriva immediatament la qüestió vers una de les bases fonamentals de la reglamentació que el Sindicat en representació dels metges pot fer triomfar. És la proporcionalitat dels metges que ha de tenir contractats una "mutualitat" segons el nombre dels seus socis.

El tenir un nombre major o menor de metges contractats no pot ésser privatiu de l'empresa mutualista, encara que sembli assumpte d'incumbència de la seva